

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 21313-11-17 פלונית נ' אלמוני

7.10.2019

לפני: כבוד השופט ישעיהו שנלר, סגן הנשיא - אב"ד
כבוד השופט קובי ורדי, סגן הנשיא
כבוד השופטת עינת רביד

המעוררת: פלונית
ע"י ב"כ עו"ד אור גל און ועו"ד נטלי הירש אגמון

נגד

המשיב: אלמוני
ע"י ב"כ עו"ד רפאל גרוס

פסק דין

1

2

השופט ישעיהו שנלר, סג"נ:

3 1. בפנינו ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בתל אביב-יפו (כב' השופטת
4 סגלית אופק) מיום 5.10.17 [תמ"ש 24719-06-15 (תובענה לדמי שימוש ולפינוי שהגיש המשיב)
5 ותמ"ש 60648-05-16 (תובענה לפסק דין הצהרתי שהגיש המעוררת)].
6 בפסק הדין התביעה לפסק דין הצהרתי נדחתה ואילו התביעה לפינוי ודמי שימוש התקבלה בחלקה.

7

8

תמצית הרקע העובדתי:

9 2. המשיב, יהודי, נולד באתיופיה בשנת 1967 והינו אזרח ישראל מיום 30.8.00, גרוש ואב לילד
10 מנישואים קודמים, עצמאי ו..... מוכר עוד באתיופיה.
11 המעוררת, נוצריה, נולדה באתיופיה בשנת 1972, הגיעה לישראל בשנת 1995 באשרת תיירת ל-3
12 חודשים ובהמשך הפכה לשוהה בלתי חוקית. ביום 2.2.09, במסגרת תהליך התאזרחות קיבלה
13 מעמד של אזרחית. בעבר עבדה ללא היתר בעבודות ניקיון וטיפול בילדים ובראשית שנת 2004
14 קיבלה היתר עבודה ומאז שנת 2007 היא עובדת בחנות (להלן: **החנות**).

15

16 3. לאחר עלייתו של המשיב לישראל ביום 19.10.99 שהה במרכז קליטה עד ליום 26.12.01.
17 ביום 24.9.01 רכש דירת שני חדרים ב..... (להלן: **הדירה**).

18

19 4. הצדדים חלקו אודות מועד היכרותם כאשר לטענת המשיב הכירו בשנת 2002 ואילו לטענת
20 המעוררת בשנת 2001-2000. ביום 13.1.03 נישאו בנישואים אזרחיים אשר דווחו ביום 1.4.03.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 17-11-21313 פלונית נ' אלמוני

7.10.2019

1 בחודש ספטמבר 2006 ערכו הצדדים מסיבת חתונה בישראל, וכאשר ביום 25.2.09 נולד לצדדים בן
2 (להלן: **הקטין**), וביום 3.3.17 הותרו הנישואים.

3
4 5. מאז שנת 1999 ועד חודש אפריל 2004 שאזי עברה המערערת להתגורר בדירה, התגוררה
5 המערערת בדירה שכורה בתל אביב (להלן: **הדירה השכורה**). הצדדים חלקו גם בשאלה האם
6 המשיב התגורר בדירה זו כטענת המערערת או אם לאו כטענת המשיב.

7
8 6. לאחר הולדת הקטין היחסים הידרדרו ובחודש דצמבר 2009 עזב המשיב את הדירה ומאז
9 הוא מתגורר בדירות שכורות וכאשר המערערת והקטין נותרו להתגורר בדירה.

10
11 7. לעניין ההיבטים הכספיים, נקבע בפסק הדין כי בחודש נובמבר 2002 פתחו הצדדים חשבון
12 משותף בבנק לאומי (להלן: **החשבון המשותף**). כך גם כל השנים ואף לאחר פרידת הצדדים
13 החיובים השוטפים של המשכנתא משולמים בהוראת קבע מאותו חשבון משותף. אולם, אין חולק
14 כי מעת עזיבתו של המשיב את הדירה הוא היחיד אשר הפקיד כספים בחשבון המשותף.
15 ביום 9.5.04 פתחה המערערת חשבון פרטי בבנק הפועלים (להלן: **החשבון הפרטי**).

16
17 8. תחילת ההליכים המשפטיים, בין הצדדים, בתחילת שנת 2012 עת הגיש המשיב בקשה
18 לעיכוב יציאת הקטין מהארץ. בהמשך הגיש שתי תביעות לדמי שימוש ראויים אך לא עמד על בירורן
19 ואלו נמחקו.

20 מנגד, בחודש ספטמבר 2012 הגישה המערערת תביעה למשמורת וכך גם תביעה למזונות הקטין
21 (אשר במסגרתה ניתן צו מניעה האוסר על המשיב לסלק את המערערת והקטין מהדירה) אשר
22 הוכרעו בהסכמה כאשר המשמורת אצל המערערת, וקביעת זמני שהות פעמיים בשבוע אצל המשיב,
23 כולל חיובו בתשלום דמי מזונות.

24 ביום 11.6.15 הגיש המשיב את התביעה לפינוי וסילוק יד מהדירה כנגד המשיבה וכן לתשלום דמי
25 שימוש ראויים (להלן: **תביעת הפינוי**). בתביעה נטען כי המשיב הוא הבעלים הרשום של הדירה
26 אותה רכש מכספו וממשכנתא אשר אותה הוא פורע לבדו, וכי רכש את הדירה שש שנים טרם שהכיר
27 את המערערת. כך הסביר מדוע נאלץ לעזוב את הדירה וכי הוא זכאי לתשלום דמי שימוש ראויים
28 ולפינוי המערערת מהדירה.

29 כך גם הוגשה ביום 10.4.16 חוות דעת שמאי כמומחה בית משפט (להלן: **המומחה**) לקביעת גובה
30 דמי השימוש.

31 עוד טרם הגשת תביעת הפינוי, הגישה המערערת ביום 30.5.16 תביעה למתן סעד הצהרתי (להלן:
32 **התביעה הרכושית**). בתביעה נטען, בין השאר, כי הצדדים הכירו במהלך שנת 2000 וכאשר המשיב
33 עבר להתגורר בדירה השכורה ומאז החלו הצדדים לקיים משק בית משותף וחיו חיי זוגיות מלאה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 17-11-21313 פלונית נ' אלמוני

7.10.2019

1 לטענתה, הדירה הינה חלק מהרכוש המשותף של הצדדים וכנכס משפחתי מובהק וכשגם המשיב
2 עצמו הצהיר כי עסקינן ברכוש משותף. משכך, עתרה המערערת למתן פסק דין הצהרתי לפיו הינה
3 בעלת הזכאות לבעלות בלמעלה ממחצית הזכויות בדירה ולחילופין למחצית הזכויות. לחילופי
4 חילופין התבקש בית המשפט להורות כי על המשיב להחזיר למערערת, לכל הפחות, את השקעותיה
5 מכל מין וסוג בדירה, לרבות מלוא החזרי המשכנתא אשר שולמו מכספיה ומחצית מהחזרי
6 המשכנתא ששולמו מכספים משותפים, וכך גם כי המערערת זכאית למחצית שווי ההשבחה של
7 הדירה.

8

9

תמצית טענות הצדדים ופסק הדין:

9. בהתאם למפורט בפסק הדין המשיב טען כי לא הוכח כל אלמנט הנדרש על פי הפסיקה
10 להחריג את הדירה מתחולת סעיף 5(א)(1) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973 (להלן: **חוק**
11 **יחסי ממון**). כך גם מדובר בסעד שביושר ונוכח התנהגותה חסרת תום הלב והשיהוי, המערערת
12 אינה זכאית לסעד המבוקש. יתר על כן, לא ניתן לפגוע בקניינו ובזכויותיו כעולה חדש ולא בכדי
13 קיימת הערה בנסח הרישום האוסרת על העברת מקרקעי ישראל לזרים.
14 עוד נטען כי המערערת מתגוררת בדירה מבלי שהיא משלמת שכר דירה, בעוד שהמשיב מתגורר
15 בשכירות ונושא בהחזרי המשכנתא.

16

17

10. המערערת טענה כי הם מתגוררים יחד משנת 2000 ומנהלים משק בית משותף וכי הדירה
18 נרכשה בתוך תקופת החיים המשותפים, ועל כן אינה יכולה להיחשב נכס חיצוני. עוד טענה כי קיימת
19 כוונת שיתוף ספציפי בדירה, ולחילופין טענה, כמפורט לעיל, להחזר השקעות ותשלומים וכך מחצית
20 משווי ההשבחה. בנוסף, כי נוכח השיתוף הספציפי אין מקום לפינוי או חיוב בדמי שימוש וכאשר
21 המשיב בחר על דעת עצמו לעזוב את הדירה וכי הוא חייב במזונות הקטין, כאשר לא נפסקו דמי
22 מדור. לחילופין, יש לחייבה במחצית דמי השימוש הריאליים ממועד מתן פסק הדין וכי כל חיוב
23 כזה צריך להוביל במקביל לפסיקת דמי מדור לקטין. כך טענה לזכות שימוש בלתי הדירה בדירה
24 או דיירות מוגנת וכן טענות לשיהוי והתיישנות, אשר נטענו לראשונה בסיכומים.

25

26

11. בית המשפט בחן את הנסיבות, כך מועד רכישת הדירה אשר קדם למועד הנישואים וכאשר
27 הרכישה מומנה ממשכנתא שניטלה על שמו של המשיב, דהיינו כי מדובר בנכס חיצוני לנישואין.
28 מנגד, קבע בית המשפט כי לא עלה בידי המערערת להרים את הנטל הרובץ במלואו לפתחה,
29 בהתייחס לדרישה של "דבר מה נוסף" הדרוש לקביעה כי קיימת כוונת שיתוף ספציפי.
30 בית המשפט נדרש למסמכים שהגישה המערערת ובכללם מכתב למשרד הפנים, במסגרת בקשה
31 לאישור נישואים. כך גם שאלון בהליך ההתאזרחות של המערערת. בנוסף, מכתב שכתבו אחיותיו
32 של המשיב וכן מכתב נוסף ותמונות, אשר תומכים בטענותיה, לרבות אשר הצהיר ואישר המשיב.
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 17-11-21313 פלונית נ' אלמוני

7.10.2019

1 מול האמור בחן בית המשפט את גרסת המשיב, כפי שהובאו הדברים לעיל, וקבע כי הגרסה הנוכחית
2 של המשיב שונה מהגרסה המתבררת מהחומר המצוי במשרד הפנים בתהליך ההתאזרחות. אולם,
3 הסברו של המשיב כי מדובר על תרגום לא נכון של תשובותיו שהוא ענה באמהרית וכאשר המערערת
4 תרגמה לעברית את דבריו וכי אינו שולט בשפה העברית. בית המשפט לא קיבל הסברו זה שאולי
5 היה יפה למועד סמוך לעלייתו לארץ בהפנותו לשליטתו של המשיב בשפה העברית במהלך הדיון.
6 מכל מקום, בית המשפט קבע כי המשיב אינו כבול להודעת חוץ שמסר במשרד הפנים אלא שיש
7 לבחון את הנסיבות הספציפיות והגיונם של הדברים.

8 בבחינת נסיבות אלו ציין בית המשפט כי מדובר על מי שהיתה שוהה בלתי חוקית וללא רישיון
9 עבודה אשר הייתה מעוניינת להישאר בישראל, ואף הייתה לה סיבה כלכלית משמעותית לכך לאור
10 פטירת אביה, כאשר המערערת תומכת בבני משפחתה באתיופיה. אינטרס זה משתלב עם הקשר בין
11 הצדדים וכלשון בית המשפט קמא היה למשיב אינטרס ממשי בהישארותה בישראל "**גם לאיש**
12 **אשר נפשו נקשרה בנפשה של האשה...**". כל זאת תוך הפניה לאשר העיד המשיב בעניין משטרת
13 ההגירה ורצונו לעזור למערערת. בסופו של יום קבע בית המשפט כי לאחר בחינת הגרסאות והראיות
14 האחרות, הגרסה המאוחרת היא הגרסה המסתברת יותר הגם שאכן היא סותרת את הודעת החוץ.
15

16 12. בית המשפט אינו מקבל את הגרסה המשתנית של המערערת אודות מועד ההיכרות ביניהם
17 וכאשר לא נמצא הסבר לפער הזמנים לאור האסמכתאות שהיא עצמה הגישה, לרבות השוני בשנים
18 2001-2000. בית המשפט בחן את עדויות הצדדים, את מועד תחילת לימודיו של המשיב בבית ספר
19 רימון, מועד שנראה כאינדיקציה למועד ההיכרות. כך גם חישוב השנים לאור מועד מסיבת
20 הנישואין ואשר עולה ממכתבים שהוגשו. עוד נדרש בית המשפט לכך שהמשיב התגורר במרכז
21 הקליטה עד 26.12.01, עובדה שאוששה בדברי העד זילבר וכך גיסו לשעבר.

22 בית המשפט לא התעלם מגרסה כבושה של המשיב, אך מצא תימוכין במסמכים ממשרד הפנים
23 הסותרים את דברי המערערת.

24 בנוסף, בחן בית המשפט את ההיגיון הפנימי בגרסאות הצדדים ודחה את גרסת המערערת לקשר
25 זוגי עוד משנת 2001-2000 ומגורים משותפים. בין השאר נוכח התהייה מדוע נפתח החשבון המשותף
26 בעת שנפתח והכיצד אפשרה לו מגורי חינוך בעת שנזקקה היא לשתי עבודות. לכך יש להוסיף
27 הימנעותה של המערערת לזמן עדים.

28 לאור האמור קבע בית המשפט כי גרסתה של המערערת אודות מועד ההיכרות משנת 2000 לא
29 הוכחה ונראה כי מועד ההיכרות היה בשנת 2001 או תחילת 2002 ומשכך נקבע כי הדירה נרכשה
30 טרם החלו הצדדים את החיים המשותפים.

31
32 13. בית המשפט בחן את ההיבטים הכספיים של רכישת הדירה, בקובעו כי אין חולק כי כספי
33 הרכישה שולמו ממענק ומהלוואה משלימה מהבנק, וכאשר המשיב העיד כי כל הכסף עבר מבנק

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 17-11-21313 פלונית נ' אלמוני

7.10.2019

לבנק וכי לא שילם ממקורותיו. יתר על כן, המשיב אף לא נדרש להוצאות נלוות כשכר טרחת עו"ד
או מתווך הואיל ומשרד הקליטה נשא בהם.
מנגד, טענה המערערת כי נתנה כספים להשלמת הרכישה בהסבירה כי השקיעה ונתנה למשיב כסף
לעו"ד אך ללא כל הוכחה.

גם בנושא זה דחה בית המשפט את גרסתה אשר התבססה על פער של 40,000 ₪ בין מחיר הרכישה
לסכום הלוואות המשכנתא ובעת שלדבריה נתנה 8,000 או 10,000 ₪ שהיו לה בביתה, כל זאת בשעה
שגם לשיטתה היחסים היו טריים ועוד לא ברורים, ובעת שמדובר בסכום בלתי מבוטל לאדם
במצבה של המערערת.

משכך קבע בית המשפט כי לא הוכחה השתתפות של המערערת ברכישת הדירה, טרם תחילת חיי
הנישואים.

14. באשר לתקופה לאחר מכן, אכן תשלומי המשכנתא נפרעו מהחשבון המשותף וכך גם לאחר
הפרידה, אך אין חולק כי לכל המאוחר מאז הפרידה המערערת לא הייתה פעילה בחשבון.
כמובן, שהצדדים חלקו אודות מימון התשלומים כאשר המשיב העיד כי הוא היחיד ששילם את
תשלומי המשכנתא, לפני ההיכרות, במהלך ההיכרות ועד למתן עדותו, בעוד שהמערערת ביקשה
להציג תמונה של מאמץ משותף וכשהיא המפרנסת כמעט יחידה לאור זאת שהמשיב היה מוכר כ....
באתיופיה אבל לא בישראל, וכי עבדה בשתי עבודות, בניגוד למשיב שלא הייתה לו מסודרת.
מנגד, המשיב טען כי יצר קשרים בישראל והייתה לו פרנסה טובה, וכי הוא נשא בעיקר ההוצאות
מהחשבון המשותף והמערערת היא זו שנסמכה עליו שידאג למחסורה, ובעת שהמערערת לא
הוציאה את ההוצאות המהותיות, אלא שמרה את הכספים לעצמה לרבות עזרה למשפחתה תוך
הסתרת הכנסותיה ממנו.

בית המשפט קבע, לאחר בחינת חומר הראיות, כי אין תימוכין להפקדת כספים של המערערת
בחשבון המשותף. בית המשפט נסמך על פתיחת החשבון הפרטי על ידי המערערת בו הפקידה
הכנסותיה בדחותו את הנטען כאילו הדבר נעשה ביוזמת המשיב.
עוד התייחס בית המשפט לגרסתה המתפתחת של המערערת.

מאידך קבע בית המשפט, כי יש ממש בטענתו של המשיב כי המערערת ייחסה לעצמה כספים במזומן
שהוא הפקיד בחשבון המשותף, תוך ניתוח העדויות השונות בנושא זה, לרבות העדר חקירה של
המשיב אודות פרט זה או אחר בגרסתו ומניעת זימון עדים מטעם המערערת להוכחת טענותיה.
עוד קבע בית המשפט כי גם אם הייתה מתקבלת גרסתה של המערערת הרי הכספים ששולמו ממועד
הנישואים ועד סיום החיים המשותפים זניחים ביחס לעלות הדירה. כך גם הדגיש בית המשפט כי
מדובר על חיים משותפים של כשש שנים בלבד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 17-11-21313 פלונית נ' אלמוני

7.10.2019

15. בנוסף, דחה בית המשפט את אשר נטען על ידי המערערת כי עצם הסכמתו של המשיב למגוריה בדירה משך כל השנים לאחר עזיבתו, מלמדת על כוונת שיתוף ספציפי. כל זאת בהתחשב בתביעות שהוגשו על ידו ואשר נמחקו ובנוסף שיקול כלכלי מול שאלת מדור הקטין. כך נדחו טענותיה אודות שיפוצים או כי יש ליתן משמעות לרכישת מטלטלין, ודחיית טענת מצג כלפי צדדים שלישיים.

16. בסופו של יום ובהתייחס לתביעת המערערת, קבע בית המשפט כי משקלם של פרמטרים מסוימים שפרט גדול מאחרים, באופן בו יש לקבוע כי המערערת לא הוכיחה כוונת שיתוף ספציפי ועל כן אינה זכאית לזכויות כלשהן בדירה. בנוסף נדחו העתירות החלופיות.

17. בחלקו השני של פסק הדין נדרש בית המשפט לתביעת המשיב, בקובעו כי בהתייחס לתקופה של המגורים המשותפים המשיב לא הרים את הנטל הנדרש, מדוע עצם המגורים בדירתו כשהצדדים נשואים והוא מעוניין במגוריה, מקימה לו את הזכות לדרוש בדיעבד דמי שימוש. בהתייחס לתקופה מינואר 2010 עד מועד פסק הדין, הפנה בית המשפט להתנהלותו של המשיב עת זנח את התביעות שהגיש, אף שידע כי צדדים שלישיים נוספים משתמשים בדירה כאמה של המערערת, דבר המלמד על הסכמה, לפחות משתמעת.

שונים הדברים לדרישה ממועד הגשת התביעה ועד הפינוי בפועל וכאשר בית המשפט קבע כי המערערת חייבת בתשלום דמי שימוש לפחות בגובה 50 אחוז מהערכת השמאי, דהיינו 2,350 ₪ לחודש וכך גם פתוחה הדרך בפניה להגיש הליך מתאים בהקשר למדור הקטין. בית משפט קבע כי המערערת והקטין יפנו את הדירה בתוך 60 יום וכי החל מיום 11.6.15 ועד מועד הפינוי בפועל תשלם המערערת למשיב דמי שימוש בסך של 1,175 ₪ לחודש בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין.

כך גם חייב בית המשפט את המערערת לשלם למשיב הוצאות בסך 22,000 ₪.

טענות המערערת:

18. המערערת טוענת כי בית משפט יישם באופן שגוי את ההלכה הפסוקה בעניין שיתוף ספציפי בבואו לבחון רק פרמטר אחד, תוך התעלמות מיתר המבחנים שנקבעו בפסיקה. כך גם לא נתן בית המשפט משקל לכך שמדובר בנכס המשפחתי והיחיד של הצדדים ולחוסר ההפרדה הרכושית ביניהם וכך לתשלום תשלומי המשכנתא מהחשבון המשותף ולמצגי השיתוף. כך נטען כי אין חולק כי החזרי המשכנתא שולמו כל השנים מהחשבון המשותף. עוד נטען כי די בהשקעה אגבית או מינורית, לקיומו של "דבר מה נוסף" ובעת שבמקרה דן מדובר בהשקעה שאינה מינורית אלא מהותית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 21313-11-17 פלונית נ' אלמוני

7.10.2019

1
2 19. בנוסף נטען כי גם מצגים ואף משתמעים עשויים להביא להסתמכות בן הזוג שאינו רשום
3 וליצור מניעות כנגד בן הזוג הרשום. המערערת מפנה למסמכים שהוגשו על ידי הצדדים בשנים
4 הרלוונטיות למשרד הפנים, מסמכים שנמצאו מהימנים ושם הצהירו הצדדים, לרבות המשיב, כי
5 מדובר בדירה משותפת אשר נרכשה במסגרת החיים המשותפים, הגם שטרם הנישואין, וכך גם כי
6 המשכנתא שולמה מהחשבון המשותף אליו הפקידו הצדדים הכנסותיהם. משכך שגה בית המשפט
7 מעת שלא קבע כי קיימת מניעות והשתק שיפוטי וכי המשיב אינו רשאי לטעון טענות הסותרות את
8 הצהרותיו במסמכי משרד הפנים, כל זאת על סמך גרסה כבושה ומאוחרת של המשיב.

9
10 20. כך נטען לשיתוף ספציפי מכוח ניהול "אורח חיים קישורי" בעת שהמשיב ידע כי כל משאבי
11 המשפחה מושקעים בחיי הבית והמשפחה, לרבות תשלום המשכנתא, ובעת שהמערערת אינה
12 חוסכת ואינה צוברת דבר לעצמה בנפרד מהמשיב, בהסתמכה כי הדירה כנכס משותף עומדת גם
13 לרשותה ולרשות עתידה.

14
15 21. לחילופין, נטען כי בית המשפט אף לא שקל יישומה של האפשרות לשיתוף "מוחלש" ולא
16 בחלקים שווים ובמיוחד לאור קביעתו אודות הפרמטרים המנוגדים.

17 עוד מתייחסת המערערת לדרישה המחמירה להוכחת הנטען על ידה, ובעת שמדובר על מסמכים
18 אשר היה בהם לבסס טענותיה ולמצער הטענה דלעיל.

19 המערערת אף טענה כי בית המשפט התעלם מראיות ומתקיימות הנסיבות המצדיקות התערבות
20 ערכאת הערעור, בין השאר בהתייחס למסמכי משרד הפנים המאשרים את גרסת המערערת, ומנגד
21 טענה כבושה של המשיב כנגד אותה גרסה והעדפת הגרסה הכבושה. במיוחד הדגישה כי אשר הוצג
22 בפני משרד הפנים נבדק על ידי אנשי מקצוע אשר בחנו שלא מדובר במידע פיקטיבי.

23 יתר על כן, גם בעת שבית המשפט דחה את טענתו הכבושה של המשיב אודות שליטתו בשפה
24 העברית, לא הסיק בית המשפט את המתחייב מכך וכי המשיב העלה טענות סותרות.

25 במסגרת זו אף הפנתה המערערת לעולה מהמסמכים השונים והרישומים השונים.

26 עוד נדרשה המערערת לטענה של מאמץ משותף בעת שמשך 8 עד 9 שנים שילמו הצדדים כבני זוג
27 את המשכנתא מהחשבון המשותף, דבר שדי בו למלא אחר הדבר מה הנוסף וללא קשר למקור
28 הכספים. כל זאת, מעת שבית המשפט התעלם מהצהרת המשיב בהליך הקודם וכך גם מעדותו של
29 זילבר אודות המצב הכלכלי הקשה של המשיב כאומן, ומנגד הראיות שהציגה המערערת אודות
30 עבודתה והכנסותיה.
31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 17-11-21313 פלונית נ' אלמוני

7.10.2019

22. לחילופין חזרה וטענה המערערת כי היא זכאית למחצית מהשבחת שווי הדירה ו/או להחזר מחצית השקעותיה וכשלא מדובר על תשלום זניח של המשכנתא, וכך גם השיגה על הקביעה כאילו הדירה נרכשה שלא במהלך החיים המשותפים.

23. המערערת אף משיגה על חיובה בתשלום דמי שימוש, מעת שמעולם לא הייתה מניעה למשיב להתגורר בדירה לאחר שהחליט לעזוב אותה וכי היה על בית המשפט להביא בחשבון כי דמי המזונות לא כללו דמי מדור לאור מגורי המערערת והקטין בדירה, וכי אם הייתה נאלצת לשכור דירה למגוריה, היה על המשיב לשלם את הנדרש בגין מדור הקטין.

טענות המשיב:

24. המשיב סומך ידו על פסיקת בית משפט קמא, אשר מעוגנת לשיטתו בראיות רבות ובעת שמדובר בממצאים עובדתיים הנסמכים גם על ראיות חיצוניות וכי בית המשפט לא התעלם מקושי זה או אחר.

המשיב טוען כי היה על המערערת, בניסיונה להשתלט על רכושו היחיד, עולה חדש שרכש את דירתו באמצעות משרד הקליטה ותשלומי משכנתא בלבד וללא הון עצמי, להתגבר על אופן הרישום ולהוכיח תביעתה בראיות מוגברות כאשר כל עול ההוכחה, כך המשיב, על המערערת.

יתר על כן, מדובר בבקשה לסעד הצהרתי מהיושר המחייב מידה רבה של יושרה ותום לב.

בנוסף היה על המערערת ליתן מענה לשתיקה ממושכת של 13 שנים, בהן לא טענה מאומה כאילו יש לה זכות קניינית בדירה, לרבות בהליכים הקודמים של משמורת ומזונות וכך גם בהתכתבויות השונות ביניהם, וכי הטענה נטענה לראשונה רק לאחר שהוגשה התביעה לפינוי.

כך גם לא עמדה המערערת בהוכחת ניהול משק בית משותף ובאלמנטים שנקבעו בפסיקה, כלשון ב"כ המשיב, לרבות השקעה כספית רצינית ומהותית בדירה, מעבר לעצם חיי השיתוף הרגילים.

25. בית המשפט בחן אחת לאחת, האם אכן המערערת עמדה במטלות אלו וקבע את אשר קבע, וכי הן בהודעת הערעור והן בעיקרי הטיעון, חוזרת המערערת על ה"עובדות" כפי שצינו בכתב התביעה, עובדות חסרות אחיזה במציאות ובהתעלם מקיומו של משפט וכאילו לא הוכרעו לרעתה כל הטענות העובדתיות אחת לאחת. כמובן שמעת שהבסיס של התשתית העובדתית נשמט, אין מקום לתאוריות המשפטיות אשר נטענו על ידה.

כך כדוגמא אותה טענה כאילו התגוררה בדירה יחד עם המשיב משך 15 שנה כמפורט בהודעת הערעור, תקופה ש"צומצמה" במסגרת עיקרי הטיעון. דברים אלו יפים גם ביחס לתקופה אשר נטען שהצדדים יחד שילמו את המשכנתא.

כאמור, בית המשפט קבע כי מדובר על מגורים משותפים בדירה משך 5 שנים ו-8 חודשים בלבד, וכאשר המערערת לא תרמה כספים לחשבון המשותף.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 17-11-21313 פלונית נ' אלמוני

7.10.2019

26. כך חזר והדגיש המשיב כי מדובר בנכס חיצוני וכי המסמכים השונים בכל הקשור לנישואים נערכו בתחילת שנת 2003 בעוד הדירה נרכשה ב-24.9.01.

בנוסף, לא הוכחה כוונת שיתוף כמסקנת בית משפט קמא וכי די בקביעה זו כדי לדחות את הערעור.

27. המשיב אף מפנה לגרסאות מתפתחות ומשתנות, כדוגמה בנושא מועד ההכרות האם בשנת 2000 או שנת 2001 וכשבית המשפט ניתח את שלל הראיות בקביעת המועד לסוף שנת 2001 תחילת שנת 2002.

כך גם ביחס למועד העלאת הטענה ובניית תשתית עובדתית, כביכול, בדבר הזכויות הנטענות, תוך הפניה לאשר ציינה המערערת בתביעת המזונות, בהרצאת הפרטים, אודות רכוש הצדדים, כי הדירה הינה של המשיב ללא כל ציון אודות זכויות נטענות שלה, וכי יש לקבוע כי המערערת "נתפסה" על הודאתה בתצהיר המוגש לבית משפט וכשאינה יכולה לטעון היפוכם של דברים.

לא בכדי במסגרת אותה הרצאת פרטים "שכחה" לציין כי בבעלותה החשבון הפרטי שנפתח בשנת 2004, ומעת שחשבון זה שימש אותה להעברת כספים לבני משפחתה וכאשר כל אשר השתכרה נועד לכך ולא הוכנס לחשבון המשותף, וכי כל הכספים הוכנסו לחשבון המשותף על ידי המשיב בלבד, לרבות הפקדות במזומנים כשכרו מהופעותיו, ובנתחו את החשבון הפרטי אודות גובה הסכומים המדוברים וקורלציית המועדים בין ההכנסות באותו חשבון להפקדת מזומנים בחשבון המשותף.

המשיב אף מפנה לראיות השונות אודות מגוריו בתחילה במעון קליטה ולאחר מכן בדירה, וכך גם אודות מועד כניסת המערערת להתגורר בדירה בחודש אפריל 2004, וכאשר לא נמצא מענה מדוע לא נכנסה להתגורר בדירה אלא רק באיחור של 27 חודשים מעת שהמשיב, כבעלה, התגורר בדירה. עוד הפנה לראיות אודות כלכלה נפרדת וכספים נפרדים, בהדגישו את התקופה הקצרה של החיים המשותפים של 68 חודשים בלבד, נסיבות שלא התקיימו באותם פסקי דין שקבעו זכויות לבן הזוג שאינו רשום וכאשר באותם מקרים מדובר היה בתקופה הרבה יותר ארוכה. כך גם בניגוד למקרים אחרים לא מדובר על שיפוץ משותף, בהפנותו כי לא די בעצם החיים המשותפים, כך התנהגות הצדדים והמצג.

בהתאם הפנה המשיב למקרים שנדונו בפסיקה, השונים בנסיבותיהם מנסיבות המקרה דנן.

28. עוד התייחס המשיב למצבה הכלכלי המשופר של המערערת לעומת מצבו הוא וכאשר בחשבונה הפרטי סכומי כסף ניכרים כתוצאה משכרה בגין שתי עבודות במקביל, וכאשר אין לה הוצאות כלל לטובת המשפחה בישראל, להבדיל ממשלוח כספים למשפחתה באתיופיה, וכפי שעולה גם מעדותה כי כל הוצאות הבית העיקריות הוצאו מהחשבון המשותף וכשלמעשה שמה הוסף לחשבון אך ורק לצורך שכנוע משרד הפנים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 17-11-21313 פלונית נ' אלמוני

7.10.2019

29. בהתייחס למסמכי משרד הפנים אין בהם משום התחייבות אישית או הודאה של אחד
הצדדים כלפי משנהו אלא הצגה שקרית משותפת בהדרכת ב"כ המערערת והכל לטובת האינטרס
של המערערת כשוהה בלתי חוקית, אליה נגרר המשיב ברצונו לסייע לה, ואין מקום כי החוטא
העיקרי יצא נשכר מחטאו. כך גם לא מדובר בעדות כבושה, לאחר שהתביעה הוגשה בשנת 2016
וכשמדובר על מסמכים של כ-10 שנים טרם לכן וכי לא מצופה כי המשיב יזכור את אותה ניירת.
במיוחד אין לבוא עמו חשבון מעת שלא חזר בפני בית משפט על אותו מצג כלפי משרד הפנים, מצג
פיקטיבי ועוד.

כך יש לדחות גם את הטענה החדשה אודות "השתק שיפוטי", כביכול, ומעת שמדובר בהודעת חוץ
וכטענה חדשה, וכשהיה מקום לקבוע השתק שיפוטי כנגד המערערת כפי שפורט לעיל.

30. בסופם של דברים נטען כי מדובר בערעור על ממצאים עובדתיים.

31. בעניין הערעור בנושא דמי השימוש הרי מדובר בסכום מינימלי ורק ממועד הגשת התביעה.
המשיב ציין כי על אף שלשיטתו שגה בית המשפט באי פסיקת דמי השימוש לתקופה שקדמה להגשת
התביעה ובעת שהוא לא התגורר בדירה, בחר שלא לערער על מנת שלא להרבות בהליכים ובעת
שהוא המשיך ושילם את המשכנתא ונאלץ גם לשלם דמי שכירות בדירות שונות ולא ראויות.

השלמת הטיעונים:

32. עוד בקדם הערעור נטען מטעם המערערת כי אכן מדובר בערעור עובדתי אולם הוא כולל
גם עניינים משפטיים וכדוגמא התעלמות בית משפט קמא מההצהרות הברורות שהצהירו הצדדים
בפני משרד הפנים, וכשאותן הצהרות אודות היות הדירה רכוש משותף לא נצרכו לקבלת אזרחות,
וזאת אולי בהבדל מהצגת מועד ההיכרות כמועד מוקדם יותר.
עוד נטען כי אין הסבר מדוע בית משפט קמא קיבל את גרסת המשיב כי הכרות הצדדים הייתה רק
בשנת 2002 בעוד שלשיטתו היה מדובר בשנת 2007 או 2004.
מנגד ב"כ המשיב טען כי כל הטענות הוכרעו בבית משפט קמא. עם זאת הסכים כי אכן יהיה מקום
לקבוע את הוצאות מדור הקטין.

33. יוער כי בהחלטה שניתנה עוד ביום 19.11.17 התקבלה הבקשה לעיכוב ביצוע וזאת
בהתייחס לפינוי תוך חיובה של המערערת להפקיד 10,000 ₪.
מכל מקום ביום 14.2.18 פינתה המערערת את הדירה.

34. בדיון לפני המותב, טען ב"כ המערערת כי הממצאים אינם מתיישבים עם הראיות. עם זאת
להערת בית משפט כי בית המשפט אמר דברו בהתייחס כמעט לכלל הנקודות שנטענו בעיקרי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 17-11-21313 פלונית נ' אלמוני

7.10.2019

הטיעון, הסביר כי אכן אשר נפסק ונומק במקומו אך יש להפנות למסמכי משרד הפנים וכך לטענה הכבושה והתפתחותה, בהפנותו לכתב ההגנה ומנגד לתצהיר, וכן למסמכים הספציפיים אשר כוללים ציון אודות מועד תחילת הקשר ביחס לרכישת הדירה, אופן ניהול החיים בצורה כלכלית משותפת, לרבות הצהרות ומצגי הצדדים אודות כך. כך הוסיף כי לא היה מקום לקביעת בית משפט קמא כי אין להיזקק לאותם מסמכים בנימוק שעורכי הרישום לא הוזמנו לעדות, כאשר המשיב לא טען כי הדברים לא נאמרו אלא היו לו טענות אחרות. כך חזר וטען לשאלת בית משפט את אשר קבע בית משפט אודות המניע של הצהרותיו, כי הטענה שהדירה משותפת לא נדרשה לצורך קבלת אזרחות.

בהמשך דבריו אישר שאכן מבקש הוא להפוך קביעות עובדתיות. בהמשך הדיון ולאחר שהוברר כי המערערת עומדת על ערעורה טען כי לחלופין מעת שהמשכנתא שולמה מהחשבון המשותף וזאת משך 8 שנים וחודשיים, זכאית המערערת לפחות לאותם סכומים ששולמו, כ-120,000 ₪ וכשלא מדובר על מדידה האם אכן המערערת שילמה חצי מעלות הדירה. בנוסף הדגיש את ההשגה אודות הקביעה כאילו העבירה המערערת את הכספים שהשתכרה לבני משפחתה באתיופיה. עוד טען כי היה מקום להידרש לכך שלא מדובר במימון עצמי כלשהו אלא במענק והיתרה פירעון משכנתא, כאשר אין מחלוקת כי משך 98 חודשים שולמה מהחשבון המשותף.

35. ב"כ המשיב טען בהתייחס למסמכי משרד הפנים כי כמפורט בחומר הראיות, המערערת הייתה מודרכת ומונחית על ידי עורך דין מתמחה בהגירה ששלח את המשיב להתחיל את התהליך בנישואי פרגוואי בינואר 2003, וכשנטען כי המערערת לא זכרה מי הדפיס את המכתבים שהוגשו למשרד הפנים וזאת חרף כך כי היא יודעת מי הנחה והדריך אותה ואין היא צריכה ליהנות מחטאיה, ומעת שבית המשפט בחן וקבע את האמת העובדתית אודות אשר ארע. כך הדגיש כי אין יסוד למועדים השונים שטען ב"כ המערערת וכך להשגותיו על אשר נקבע בבית משפט קמא ובהפנותו לרשימה אודות ניתוח החשבונות.

36. בסופו של יום הוצעו הצעות לפתרון הסכסוך, לרבות בהתחשב בסכומים הנוספים שנפסקו, וכך גם בנושא מדור הקטין, אולם הדבר לא צלח ועל כן אין מנוס אלא להידרש לערעור לגופו.

דיון והכרעה:

37. נקדים ונציין כי חלק ניכר מטיעוני המערערת נסובים על קביעות עובדתיות של בית משפט קמא, לרבות בנושא מהימנות, זאת לאחר שבית המשפט לא התעלם מהקשיים שבגרסת כל אחד מהצדדים. אולם, בסופו של יום הגיע להכרעה על סמך הראיות שבפניו, ועל כן, דרך כלל, בכגון דא, ערכאת הערעור אינה מתערבת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 21313-11-17 פלונית נ' אלמוני

7.10.2019

משכך, יש להידרש להיבטים המשפטיים על סמך העובדות כפי שנקבעו, הגם שנתייחס קצרות
לטענות הקשורות לנושא המסמכים כפי שמצויים במשרד הפנים.

38. בפסק הדין המנחה בע"מ 1398/11 אלמונית נ' אלמוני (26.12.12) (להלן: עניין אלמונית)
חזר וקבע בית המשפט כי הנחת המוצא בעת שעסקין בחוק יחסי ממון, דהיינו במסגרת משטר של
איזון משאבים "...כי נכס שמצוי בבעלותו של אחד מבני הזוג בנקודת הפתיחה (ערב הנישואין)
נותר בבעלותו המלאה גם בנקודת הסיום (התרת הנישואין) ואינו נכלל במאסת הנכסים במסגרת
הסדר איזון המשאבים" (פסקה 14 לפסק דינו של השופט דנציגר).

אכן, אין בהוראת סעיף 5(א) לחוק יחסי ממון למנוע יצירת שיתוף ספציפית מכוח הדין הכללי
וכאשר הדברים אמורים גם בהתייחס לנכס "חיצוני". כך גם כי נטל ההוכחה מוטל על בן הזוג שאינו
רשום כבעלים ובגדר "המוציא מחברו". עם זאת הדגיש בית המשפט כי הטיעון אינו יכול להתבסס
על חזקת השיתוף אשר לגביה נקבע כי אינה עומדת וחלה במקביל להסדר איזון המשאבים.
עם זאת הודגש אודות אופייה המיוחד של דירת מגורים, כנכס משפחתי מובהק ולעתים המשמעותי
ביותר של בני זוג ואף היחיד, ועל כן ניתן להקל על בן הזוג הטוען לבעלות משותפת. כך גם ניתן
ללמוד מהתנהגות הצדדים והתנהלותם אודות קיומו של שיתוף אם לאו.

כך גם לשיטת השופט דנציגר, ובהבדל מאותה גמישות בעת שעסקין בחזקת השיתוף, במשטר איזון
המשאבים על הטוען לשיתוף בדירת המגורים להראות נסיבות עובדתיות נוספות מעבר לקיומם של
חיי נישואין משותפים ממושכים. כך מדגיש בית המשפט ומפנה לפסיקה אשר נדרשה ליישום
האמור וכי על כן אף אם מדובר בחיי נישואין משותפים וממושכים יש להוכיח "דבר מה נוסף"
שיעיד על הכוונה לשיתוף ספציפי. כך אם הוכח כי בוצעו השקעות כספיות מצדו של בן הזוג הטוען
לשיתוף, וכדבר מה נוסף.

מנגד הפנה בית המשפט למקרה ובו היה מדובר בנישואין של 15 שנים ואף שבעה ילדים, אולם מעת
שנקבע כי האישה לא השקיעה כספים בבניית דירת מגורים שהייתה רשומה על שם הבעל מכוח
ירושה, נדחתה הטענה לשיתוף. מנגד במקרה אחר מדובר היה בנישואין של כ-22 שנים וגידול 2
ילדים וכאשר הכוונה נלמדה מהשתתפותה של האישה בשיפוץ הדירה ובהרחבתה בשני מועדים וכך
גם ממערכת היחסים הכלכלית ההדדית ששררה בין בני הזוג.

עוד הפנה בית המשפט לקביעה כי גילויים אובייקטיביים חיצוניים גוברים על כוונות סובייקטיביות
כמוסות. כך גם ניתן להסתמך על מצג שהוצג אודות כוונה לשיתוף. עם זאת התייחס בית המשפט
לאשר נקבע בבית המשפט המחוזי בירושלים על ידי כב' השופט שפירא בבע"מ (י-ם) 818/05 פלונית
נ' פלוני (8.5.06) בעת שהיה מדובר בבני זוג שהיו נשואים 20 שנים ללא ילדים ובני הזוג התגוררו
בדירה שנרכשה על ידי הבעל טרם הנישואין. באותו מקרה קבע בית המשפט לענייני משפחה כי
מדובר בנישואין שהיו ריקים מתוכן וכי תשלומים שהעבירה האישה לבעלה היו בבחינת דמי
השתתפות בהוצאות כשותפים. אולם, במסגרת הערעור נקבע כי האישה העידה שסמכה על בעלה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 17-11-21313 פלונית נ' אלמוני

7.10.2019

ונתנה בו אמון וכי הפקידה כספים בחשבון המשותף ועל כן קבע בית המשפט של ערעור כי יש להכיר
בכוונת שיתוף ספציפית, לאור השנים הרבות המשותפות וללא סכסוך גלוי או התבטאות אודות
כוונת צד אחד לשמור לעצמו על הרכוש. עוד צוין שם כי בעת שלבן הזוג השני אין דירה אחרת נוצר
מצג כי מדובר על רכוש משותף. השופט דנציגר הצטרף לקביעת בית המשפט המחוזי, בפסק דינו
מושא הערעור, כי באותו מקרה מלבד הנישואין והחיים המשותפים בדירה לא נמצאה כל
אינדיקציה לשיתוף ובאופן שמטשטש את הגבול בין חזקת השיתוף לבין הסדר איזון המשאבים
ומבלי שהוכח "דבר מה נוסף".

עוד נדרש בית המשפט לגישתו של פרופ' ליפשיץ אשר הציע, בעת שמדובר בנכסי מאמץ משותף, כי
יש ליישם עקרונות של צדק, הגינות ושוויון ועל כן יש לקיים מודל שיתוף נוקשה, כמעט קוגנטי.
מנגד, ככל שמדובר בנכס חיצוני שאינו תוצר של מאמץ משותף יש לבחון "מודל קישורי-קהילתי"
תוך רגישות לכוונתם הספציפית של הצדדים ולאורך אורח חייהם.
עם זאת, בית המשפט שם מסתייג מהפרכת נטל ההוכחה בניהול אורח חיים קישורי וכך גם טשטוש
האבחנה מול חזקת השיתוף.

עוד הפנה השופט דנציגר לפסיקה כי השקעה, ככל שמדובר בהשקעה כספית רצינית שאינה בטלה
בשישים, יש בה להעיד על כוונת שיתוף, אך גם יכול וזו תבוא לידי ביטוי בהבטחות ומצגים
אקטיביים אשר מביאים להסתמכות ומניעות ועל אחת כמה וכמה מעת שמדובר בהטעיה.
כך גם יש להפנות לאותם פרמטרים שקבע כב' השופט עמית על מנת לשקול את שאלת "דבר מה
נוסף" כאשר בכלל האמור האם הדירה הובאה על ידי אחד מבני הזוג או נרכשה על ידי אחד מהם
לאחר הנישואין, האם מדובר בירושה או מתנה, האם יש לבן הזוג השני דירת מגורים או נכס חיצוני
אחר שהביא לנישואין, אורך התקופה ומספר השנים בהם התגוררו בני הזוג בדירה "(ככל
שהתקופה קצרה יותר נדרשת מידה רבה יותר של הוכחה לשיתוף בדירה)", ובהמשך בחינת אורך
חיי הנישואין עד לקרע. בהמשך, האם ניטלה הלוואה אשר שולמה לאורך השנים על ידי בני הזוג
במשותף. שיפוט מסיבי או תוספת בניה מהותית וכך גם "התנהגות הצדדים – אווירה כללית של
שיתוף ושל מאמץ משותף".

39. אכן, כפי שציננה המערערת בתי המשפט התייחסו לנסיבות אלו או אחרות אשר יש לבחון
אם מקיימות את הנדרש לשאלת קיומה של כוונת שיתוף ובבחינת אותו דבר מה נוסף.
אולם, בראש ובראשונה יש לזכור כי עצם חיי הנישואין ואף ממושכים, לא די בהם לכשעצמם לעמוד
בנטל האמור, אלא יש לבחון את כלל הנסיבות ואשר מתחייב, בהתייחסות למקרה הספציפי.
40. אם נבחן את המקרה דנן ובאספקלריה של הקביעות העובדתיות של בית משפט קמא,
סבורני כי לא הוכחה כוונת שיתוף.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 17-11-21313 פלונית נ' אלמוני

7.10.2019

1 בהתאם לקביעת בית המשפט הדירה נרכשה עוד טרם החיים המשותפים וממענק שקיבל המשיב
2 מכוח היותו עולה חדש וכך גם משכנתא שניטלה ואשר בפועל שולמה על ידו, גם אם באמצעות
3 חשבון משותף.

4 לכך יש להוסיף כי הצדדים לא פעלו כיחידה כלכלית משותפת ומעת שבית המשפט קיבל את גרסת
5 המשיב לפיה המערערת העבירה את הכספים שהשתכרה לבני משפחתה באתיופיה וכי לא בכדי
6 נפתח אותו חשבון פרטי. כך גם העיד המשיב כי הכספים שהיו בחשבון המשותף הופקדו על ידו
7 וכשבית המשפט לא קיבל את טענת המערערת כי אשר הופקד במזומן הופקד על ידה.

8 כן יש להוסיף כי מדובר במערכת יחסים קצרה יחסית ומספר שנים מועט עד פרוץ הקרע.
9 לא בכדי, לא טענה המערערת לשיתוף משך כל השנים, ואף בעת שהגישה טענותיה בתביעות
10 האחרות לבית המשפט לא טענה אודות אותו שיתוף.

11 ודוק, בית המשפט לאחר שבחן את כלל הנסיבות והנטען, קבע כי לא עלה בידי המערערת להרים
12 את הנטל הרובץ במלואו לפתחה וזאת בהתייחס לדרישה של "דבר מה נוסף" להוכחת כוונת שיתוף
13 ספציפית.

14 יתר על כן, בית המשפט קבע כי גרסת המערערת הינה גרסה אשר השתנתה בכל הקשור למועד
15 ההכרות ביניהם וכך גם קיבל את גרסת המשיב אודות מגוריו במרכז הקליטה אשר נמצאו לה
16 תימוכין בעדויות מטעמו וראו את אשר פורט לעיל אודות נימוקי בית משפט קמא אשר הגיע
17 למסקנה כאמור.

18
19 41. לא התעלמנו מאותם פסקי דין שהמערערת הפנתה אליהם על מנת לבחון אינדיקציות
20 נוספות אשר יש בהן להעיד על אותה כוונה לשיתוף ספציפי.

21 עם זאת, דומה כי לא מדובר בבחינת כל מקרה ומקרה והאם נסיבה זו או אחרת מתקיימת במקרה
22 הספציפי. יתר על כן, גם אשר נקבע בעניין אלמונית יפה לנסיבותיו, ובמיוחד שהוכח שאכן הייתה
23 כוונה לרכוש את אותה דירה חדשה במשותף.

24 ככלל, יש לבחון את כלל הנסיבות וכך גם להתרשם באופן ישיר מהצדדים עצמם, על מנת להסיק
25 האם אכן בן הזוג אשר אינו רשום עמד במסה הנדרשת, על מנת להגיע למסקנה כי אכן הוכחה כוונת
26 השיתוף, וכאשר אשר פורט לעיל וכך גם בפסיקה, הינו בגדר נתונים שהם לעזר לבית המשפט על
27 מנת לבחון את הדברים כדבעי. אולם, בסופו של יום על בית המשפט לבחון את כלל ההיבטים ולהגיע
28 למסקנה הראויה.

29 משכך, דומה כי מעת שהערכאה הדיונית לא התעלמה מהנתונים השונים והגיעה למסקנה אשר
30 הגיעה, לא על נקלה תתערב ערכאת הערעור בקביעות שכאלו.

31
32 42. עם זאת יש להידרש לאשר עולה לכאורה ממסמכים שונים המצויים בתיק משרד הפנים
33 הכוללים גם הצהרות אשר עולה מהן כאילו הדירה נרכשה על ידי שני הצדדים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 17-11-21313 פלונית נ' אלמוני

7.10.2019

1 בית המשפט לא התעלם מכך, כפי שלא התעלם מאותו הסבר של המשיב אודות שליטתו בשפה
2 העברית, הסבר שלא התקבל על ידי בית המשפט. אולם, בית המשפט קובע כי המשיב אינו כבול
3 להודעת חוץ שמסר במשרד הפנים אלא יש לבחון את הנסיבות הספציפיות והגיונם של דברים,
4 בהפנותו למניעים של המשיב ובהתייחס לקשריו עם המערער ובעת שבחן את הגרסאות, מצא
5 לנכון לקבל את גרסת המשיב כפי שעלתה בבית המשפט, כמשקפת את אשר ארע במסגרת היחסים
6 שבין הצדדים.

7 שאלת השתק שיפוטי בעת שצד בוחר להעלות טענות סותרות בהליכים משפטיים שונים, נדונה
8 במספר פסקי דין. כך ברע"א 4224/04 **בית ששון בע"מ נ' שיכון עובדים והשקעות בע"מ**, פ"ד נט(6)
9 625, וכשההליך המשפטי אינו תכנית כבקשתך כפי שצוין ברע"א 739/13 **גור בן ציון, עו"ד נ' המועצה**
10 **המקומית אבן יהודה** (6.10.14), שם נקבע כי מעת שהמערער שם הודיע למשיבה כי הקמת המבנה
11 הושלמה לעניין טופס אישור אכלוס, לא רשאי המערער לטעון בתביעה כספית כנגד המשיבה כי
12 המבנה לא היה ראוי לשימוש, וביחס לכך נקבע כי המערער מושתק מלטעון אחרת. ראו גם אשר
13 נקבע ברע"א 732/15 **פקיד שומה נ' טל** (21.3.16) אשר אף שם נקבע כי טענת המשיבים כי המשיב 1
14 אינו בעל העסק, עומדת בסתירה למצג שהוצג בפני רשויות המס ועל כן מנוע הוא מלטעון טענה זו.
15 גם קביעה זו מבוססת על הקביעה כי קיימת מניעות ואף גם קמה טענת ההשתק השיפוטי מעת
16 שהטענה שהוצגה בזמנו בפני רשויות המס הצמיחה למשיב ולעסק טובות הנאה שונות וכשכב'
17 השופט עמית קובע **"דוקטרינת ההשתק השיפוטי אינה מוגבלת לטענות שהועלו בפני ערכאות**
18 **השיפוט בלבד, והיא חלה אף על טענות עובדתיות סותרות שהועלו בפני הרשויות..."**.
19

20 43. הנה כי כן, לכאורה אם היה מדובר בהליך משפטי מול הרשות לפניה הוצג מצג זה או אחר,
21 קמה וגם ניצבה אותה מניעות ואף בגדר השתק שיפוטי, אשר כולם מבוססים, בין השאר, על יסוד
22 דרישת תום הלב.

23 אולם, סבורני כי יש לבחון כל מקרה לנסיבותיו, ובמיוחד מעת שהמערער הייתה שותפה לאותו
24 מצג נטען אשר אמור היה לסייע לה לקבל את האזרחות וכך גם האינטרס המשותף של שניהם.
25 דומה הדבר לאותן נסיבות כפי שהיו ברע"א 4170/14 **כהן נ' כהן** (14.1.16) לעניין השתק שיפוטי החל
26 על שני הצדדים.

27 בלשון אחרת, ככל שבית המשפט הגיע למסקנה כי מבחינה עובדתית אשר הוצהר כלפי משרד הפנים
28 אינו נכון ומעת שלא מדובר רק בהצהרות המשיב אלא גם בהצהרותיה של המערער, וכך גם לאור
29 שיתוף הפעולה ומערכת היחסים שבגין הצדדים, ככל שלא מדובר בהליך משפטי כנגד אותה רשות,
30 אלא במסגרת סכסוך בין בני הזוג, אין מקום להתערב ולחסום דרכו של המשיב.
31 נוכח האמור לא מצאתי צורך להידרש לטענה לפיה הטיעון אודות מניעות והשתק שיפוטי נטען
32 לראשונה במסגרת הערעור.
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 21313-11-17 פלונית נ' אלמוני

7.10.2019

44. גם בהתייחס לדמי השימוש הראויים אין מקום להתערב בקביעת בית משפט קמא, אשר למעשה דחה את עיקר תביעתו של המשיב בנושא זה. למעשה בית המשפט קבע את חובת התשלום ממועד הגשת התביעה מושא הערעור, חרף זאת שמדובר בדירת המשיב וכך גם לאחר שהמשיב עזב משכבר את הדירה. אם בעת שמדובר בדירה בה הזכויות משותפות לבני זוג זכאי צד אשר ביקש לפרק את השיתוף לדמי שימוש ראויים למצער מעת הגשת התביעה (ראו עמ"ש (ת"א) 7396-12-09 פלונית נ' אלמוני (28.4.13)) על אחת כמה וכמה מעת שמדובר בדירתו של המשיב ואשר עתר לפינויה של המערערת מהדירה. יתר על כן, בית המשפט חייב את המערערת במחצית מאשר נדרש, וכך גם לא התעלם מנושא מדור הקטין. משכך, דומה כי בית המשפט ערך את האיזון הראוי בין הצדדים, ומשכך גם אין מקום להתערב בחלק זה של פסק הדין.

45. לאור כל האמור דין הערעור להידחות. המערערת תשלם למשיב שכ"ט עו"ד בסך 15,000 ₪. המזכירות תעביר מהפיקדון את הסך האמור למשיב באמצעות בא כוחו, ואת היתרה תחזיר למערערת באמצעות בא כוחה.

ישעיהו שנלר, שופט, סג"נ
אב"ד

השופט קובי ורדי, סג"נ :

קובי ורדי, שופט, סג"נ

אני מסכים.

השופטת עינת רביד :

עינת רביד, שופטת

אני מסכימה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 17-11-21313 פלונית נ' אלמוני

7.10.2019

1

2

הוחלט בהתאם לפסק דינו של השופט שנלר.

3

4

המזכירות תעביר מהפיקדון את אשר נפסק כהוצאות, למשיב באמצעות בא כוחו, ואת

5

היתרה תחזיר למערערת באמצעות בא כוחה.

6

7

המזכירות תמציא העתק מפסק הדין לבאי כוח הצדדים.

8

9

ניתן היום, ח' בתשרי תש"פ, 7 באוקטובר 2019.

10

עינת רביד, שופטת

קובי ורדי, שופט - סג"נ

ישעיהו שנלר, שופט - סג"נ
אב"ד

11

12